

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Stéphane Vandervelde

tegen

‘tScheldt

Met een mail van 19 april 2021 dient de heer Stéphane Vandervelde een klacht in tegen ‘tScheldt. Aanleiding zijn twee artikels:

- van 22 februari onder de titel *Nieuw schandaal: ‘Rijkste Belg’ Guido Van der Schueren kan niet eens meer zijn Delhaize rekening betalen. Is het geld van de Vlaamse zelfstandigen nog wel veilig bij Keyware?*
- van 31 maart onder de titel *Hoe blanke mannen miljoenen euro’s afleiden naar hun privé. Een les voor Sihame.*

‘tScheldt antwoordt onder het pseudoniem Faustus met een mail van 14 juni, waarop Stéphane Vandervelde reageert met een mail van 21 juni 2021.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 16 september 2021. Stéphane Vandervelde woonde de hoorzitting bij. Voor ‘tScheldt was niemand aanwezig.

DE FEITEN

De twee artikels gaan over zakenlui Stéphane Vandervelde, Guido Van der Schueren en Maurice De Velder en de verwevenheid van hun bedrijven en zakelijke belangen, waarbij volgens ‘tScheldt altijd en overal sprake is van gesjoemel.

‘tScheldt schrijft dat Van der Schueren in ‘de regimepers’ vooral aan bod komt met de bedrijven Artwork Systems en Hybrid Software en de holding Congra, maar wat nergens te lezen staat, is dat hij in zijn privé graag optrekt met veroordeelde criminelen zoals Stéphane Vandervelde, president en CEO van Keyware, en de zelfverklaarde mediamagnaat Maurice De Velder. Het artikel heeft het over verstrengeling van hun dubieuze ondernemersdrift en gesjoemel, altijd en overal. Daarbij komen de drie ook in het vizier van het gerecht. In een zaak rond Keyware werden de betrokkenen in beroep vrijgesproken, rond Artwork Systems werd een dading getekend met de fiscus en een zaak rond Think Media tegen onder meer Van der Schueren en De Velder loopt nog. Verder gaat het over Mediatrader, dat de affichage op de parkings van supermarktketen Delhaize verzorgde. Volgens het artikel heeft Delhaize het contract met Mediatrader vroegtijdig verbroken nadat bleek dat Van der Schueren en company de rekeningen niet meer konden betalen en operationeel onbekwaam bleken te zijn.

Het tweede artikel gaat voort op het eerste, onder meer over Mediatrader, waarbij Vandervelde en Van der Schueren hun betalingsverplichtingen niet nakwamen waardoor Delhaize een verlies van enkele miljoenen euro’s slikte. Verder besturen Vandervelde en Van der Schueren Keyware Technologies, bekend van betaalterminals. Volgens het artikel sleurde CEO Vandervelde bijna 2 miljoen euro uit de vennootschap, geld dat het bedrijf nooit had mogen verlaten. Daarnaast verkocht hij bedrijfswagens van Keyware aan het obscure bedrijf Puttemans Automobiles, waarvan hijzelf CEO en zijn zoon medebestuurder is. Verder doet

Keyware aken met European Investment Hub, dat wordt geleid door zijn zoon. European Investment Hub zit dan weer in Mediatrader. Daarom, schrijft 'tScheldt, heeft de beurswaakhond een bijzondere interesse in het reilen en zeilen van Van der Schueren en Vandervelde, die ook in het beursgenoteerde mediabedrijf Think Media zaten en ook daar een problematisch parcours reden.

De artikels spreken over schandalen, foute handelingen, smossen met geld van beleggers, niet nakomen van betalingsverplichtingen, niet verantwoorde of onterecht uitgekeerde bonussen en louche ondernemers.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat de artikels beschuldigingen bevatten die niet correct en onbewezen zijn en dat onterecht geen kans op wederhoor is geboden. Hij neemt ook aanstoot aan de anonimiteit van 'tScheldt.

De artikels schetsen een bijzonder negatief en volstrekt eenzijdig portret van klager en van de bedrijven waarin hij vertegenwoordigd is, zonder enig bewijs te leveren. Perfect legale zakelijke transacties worden omschreven als schimmig en duister en op zijn minst wordt de illusie gewekt dat klager zich bezig houdt met illegale praktijken.

'tScheldt vermeldt een amalgaam van zaken die het allemaal strafbaar noemt. In deze zaken zouden strafbare feiten zijn gepleegd, maar dat is niet correct. De beschuldigingen zijn niet waar en volstrekt onbewezen. In geen enkele van de zaken die 'tScheldt in de artikels aanhaalt, is sprake van strafbare feiten. Klager is tot op vandaag niet veroordeeld. Er loopt momenteel geen enkel onderzoek meer naar strafbare zaken en er zijn geen procedures voor de correctionele rechtbank.

Er was een onderzoek in verband met Keyware, maar die zaak is geklasseerd nadat werd uitgewezen dat klager geen fouten maakte. De FSMA (Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten) stelde in deze zaak dat de regels van conflict of interest bij bepaalde transacties niet waren gevolgd. Maar er was geen sprake van schade, misleiding of fraude en klager werd door het Hof van Beroep in Brussel en, na een cassatieprocedure, opnieuw door het Hof van Beroep in Antwerpen vrijgesproken. Die vrijspraak wordt wel vermeld in het eerste, maar niet in het tweede en in andere artikels op 'tScheldt.

Ook andere informatie is niet correct. Zo was klager nooit aandeelhouder van of bestuurder bij Think Media. Hij heeft nooit één aandeel gekocht en is nooit bestuurder geweest, wat gecontroleerd kan worden bij het Belgisch Staatsblad. 'tScheldt heeft dit in een later artikel rechtgezet, maar dat is niet voldoende omdat in de betwiste artikels ook andere leugens en beschuldigingen staan die er niet horen te staan.

De passage over het contract van Mediatrader met Delhaize is evenmin correct. Delhaize praatte over de hernieuwing van het contract voor affichage op de parkings. Het koos uiteindelijk voor een concurrent. Maar dat klager zijn rekeningen aan Delhaize niet zou betalen, is niet aan de orde.

'tScheldt heeft klager vóór publicatie van de artikels nooit gecontacteerd, noch schriftelijk, noch mondeling. Er is vooraf geen enkele kans gegeven om te reageren. Na indiening van de klacht bij de Raad voor de Journalistiek heeft 'tScheldt een aanbod gedaan voor een reactie of

een recht van antwoord, maar daar is klager niet op ingegaan omdat hij het artikel wilde zien verdwijnen.

Het is niet mogelijk om de auteur van de artikels aan te spreken omdat ze ondertekend zijn door D. De Bekbroeder, wat een niet bestaand persoon blijkt te zijn. 'tScheldt vermeldt geen verantwoordelijke uitgever, waardoor het niet mogelijk is om te weten te komen wie verantwoordelijk is voor de inhoud van de artikels of wie aansprakelijk is voor de laster. Volgens klager heeft 'tScheldt zich voor de kar laten spannen van een ontevreden voormalige aandeelhouder van MediaTrader om de reputatie van klager te besmeuren.

'**TSCHELDT** reageert op de klacht onder het pseudoniem Faustus. Die zegt dat de artikels van vorm satirisch maar inhoudelijk correct zijn en dat klager de kans heeft gekregen om te reageren.

De informatie over klager is bevestigd door twee verschillende bronnen en de artikels zijn inhoudelijk correct, zegt 'tScheldt.

'tScheldt heeft klager op alle mogelijke manieren de kans gegeven om zijn versie van de feiten te geven. Na ontvangst van de klacht bij de Raad voor de Journalistiek heeft 'tScheldt via de Raad gemeld dat klager een wederwoord of een recht van antwoord kon sturen, maar daar is hij niet op ingegaan.

Zonder dat het een bekentenis van verkeerd gepubliceerde feiten zou zijn, heeft 'tScheldt ook aangeboden om de artikels na zes maanden te verwijderen, maar ook dat werd negatief onthaald door klager.

BESLISSING

De Raad kan zich niet uitspreken over de waarheidsgetrouwheid van de artikels.

Wat wederhoor betreft, heeft 'tScheldt klager vóór publicatie niet gecontacteerd voor een reactie, terwijl de artikels door een mengeling van feiten en insinuaties een sfeer van verdachtmakingen oproepen en daarbij ernstige beschuldigingen uitbrengen die de eer en goede naam van klager betreffen. Het was dan ook nodig om klager vóór publicatie een kans op wederhoor te bieden, wat niet gebeurd is. De klacht is gegrond op dit punt.

Door vast te houden aan anonimiteit creëert t'Scheldt bewust verwarring om zo de normale beroepsethische verantwoordelijkheid van zich af te schuiven of eraan te ontsnappen. Dat is een flagrante schending van het principe dat een journalist of redactie werkt met open vizier en de nodige identificatiegegevens beschikbaar stelt, zoals bepaald in de Beginselen van de Code, en van artikel 8 uit het hoofdstuk Onafhankelijk informeren dat zegt dat de journalist de vrijheid van informatie, commentaar en kritiek uitoefent in verantwoordelijkheid. De klacht is gegrond op dit punt.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat wederhoor en anonimiteit van de website betreft.

Brussel, 14 oktober 2021